

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 26CoP/60/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2720200851
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Slováčková
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2022:2720200851.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Katarína Slováčková a sudcov: Mgr. Jozef Mačej a JUDr. Ľuboslava Vanková v právnej veci starostlivosti o maloleté dieťa: A. F., narodený XX.XX.XXXX, bytom u matky, zastúpené kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, pracovisko Skalica, so sídlom Gorkého 2045/2, Skalica, dieťa rodičov: matka T. F., narodená X.X.XXXX, bytom O. XXXX/XX, O., zastúpená advokátkou: JUDr. Alena Arbetová, so sídlom Námestie sv. Martina 3A, Holíč, otec I. B., narodený X.X.XXXX, bytom B. XXXX/XX, B.-X., zastúpený splnomocnencom: JUDr. Roman Macháč, LL.M., bytom Révová 4123/14, Bratislava, za účasti prokurátorky Krajskej prokuratúry Trnava: JUDr. Tatiana Jamborová, so sídlom Krajskej prokuratúry Trnava, Dolné Bašty 1, Trnava, o zvýšenie výživného a o úpravu styku, o odvolaní matky proti rozsudku Okresného súdu Skalica č. k. 7P/60/2020-224 zo dňa 9.6.2021, takto

rozhodol:

- I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zvýšil výživne otca na maloletého A. zo sumy 100,-eur mesačne na sumu 160,-eur mesačne, ktoré je povinný platiť vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky s účinnosťou od 06.07.2020, výrokom II. uložil otcovi povinnosť zročné výživné za čas od 06.07.2020 do 31.05.2021 v sume 650,32 eur zaplatiť v pravidelných mesačných splátkach po 100,-eur spolu s bežným výživným k rukám matky počínajúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia, výrokom III. rozhodol, že otec je oprávnený stykať sa s mal. Kristianom s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku do 30.09.2021 každý páry týždeň v roku v sobotu a v nedeľu od 9.00 hod. do 18.00 hod. za prítomnosti matky, ktorá je povinná maloleté dieťa na styk s otcom riadne pripraviť, od 01.10.2021 do 31.12.2021 každý páry týždeň v roku od soboty od 9.00 hod. do nedele do 18.00 hod., každý nepáry týždeň v roku vo štvrtok od 15.00 hod. do 18.00 hod., od 01.01.2022 naďalej každý páry týždeň v roku od piatku od 15.00 hod. do nedele do 18.00 hod., každý nepáry týždeň v roku vo štvrtok od 15.00 hod. do 18.00 hod., počas letných prázdnin v mesiacoch júl a august každoročne od 01.07. od 09.00 hod. do 10.07. do 19.00 hod. a od 01.08. od 09.00 hod. do 10.08. do 19.00 hod., počas vianočných sviatkov každý páry rok v čase od 24.12. od 9.00 hod. do 26.12. do 18.00 hod. s tým, že matka je povinná maloleté dieťa na styk s otcom pripraviť a v určenom čase otcovi odovzdať v mieste jej bydliska a otec je povinný maloleté dieťa matke v určenom čase na rovnakom mieste vrátiť a v prípade, že maloleté dieťa sa bude nachádzať v materskej škole alebo v škole otec si prevezme maloleté dieťa v tomto zariadení a po ukončení styku ho odovzdá matke v mieste jej bydliska, pričom rodičia sú povinní poskytnúť si navzájom primeranú súčinnosť (najmä odovzdať platný cestovný doklad mal. dieťa, preukaz poistenca verejného zdravotného poistenia, v prípade potreby absolvovať

lekárske vyšetrenie, odovzdať lieky a zdravotnícke pomôcky maloletého a iné), navzájom sa informovať o podstatných veciach týkajúcich sa mal. dieťaťa, výrokom IV. zmenil rozsudok Okresného súdu Skalica, č. k. 2P/102/2016-29 zo dňa 10.01.2017 v časti úpravy styku otca s maloletým a v časti bežného výživného na maloletého A. a výrokom V. rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Napadnutý rozsudok súd prvej inštancie. odôvodnil právne aplikáciou ustanovení § 24 ods. 2, 4, § 26, § 37 ods. 2 písm. d), § 62 ods. 1, 2, 4 veta prvá, 5, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 veta prvá Zákona o rodine, § 52 Civilného mimosporového poriadku.

3. Súd prvej inštancie vo vzťahu k zvýšeniu výživného vychádzal zo skutkových zistení, že maloletý v čase poslednej úpravy výživného mal dva roky a bol v celodennej starostlivosti matky, zdravotný stav mal dobrý, výdavky mal bežné. V súčasnosti maloletý navštevuje materskú školu, krúžky angličtina a futbal. Mesačné náklady na maloletého predstavujú suma 170 eur materská škola, angličtina 38 eur, futbal 15 eur a ostatné výdavky strava, oblečenie, hygiena cca 200 eur. V súvislosti s uplynutím doby viac ako 3 rokov, ako aj s nástupom maloletého do materskej školy a krúžkami, vzrástli náklady na jeho výživu, školské potreby, životné náklady primerané veku, osobné potreby, záľuby a celkový rozvoj maloletého. V čase poslednej úpravy výživného otec býval v podnájme v 3 izbovom byte, nemal iné vyživovacie povinnosti, pracoval ako SZČO taxislužba s čistým príjmom 700 eur. V súčasnej dobe otec býva sám v podnájme v dvojizbovom byte, nevlastní žiadny nehnuteľný, ani hnuťelný majetok, pracuje ako taxikár - SZČO, v priemere zarobí v čistom 600 eur až 800 eur, iný príjem nemá. Otec nemá iné vyživovacie povinnosti. Otec má úspory vo výške 5.000 eur až 6.000 eur. Mesačné náklady vyčísliť otec 500 eur nájom, 25 eur televízia, 100 eur výživné, darčeky pre maloletého cca 130 eur, nafta 200 eur, ostatné výdavky má bežné. Matka pri poslednej úprave výživného bola na rodičovskej dovolenke s rodičovským príspevkom 203 eur a 23 eur prídavok na dieťa, bývala u rodičov v 3 izbovom byte, bola SZČO, prevádzkovala predajňu s vínom v O. s mesačným príjmom podľa daňového priznania 202 eur. Iné vyživovacie povinnosti nemala. V súčasnej dobe matka býva spolu s maloletým v mestskom nájomnom byte. Bola SZČO v oblasti reklama a marketing - prieskum trhu do augusta 2020, priemerný čistý mesačný príjem zo živnosti mala cca 600 eur až 700 eur. Od augusta 2020 je zamestnaná v spoločnosti T. C., s.r.o., v uvedenej spoločnosti je jediným spoločníkom aj konateľom, jej mesačný príjem činí 750 eur v hrubom. Ďalej je matka konateľom v spoločnosti X. F. C., s.r.o., z tejto konateľskej činnosti príjem nepoberá. Matka nemá iné príjmy. Matka nemá iné vyživovacie povinnosti. Matka je výlučným vlastníkom záhrady v A.. Matka vlastní osobné motorové vozidlo značky Volvo XC 90, ktoré kúpila za sumu 52.000 eur a za ktoré platí leasing. Matka má mesačné výdavky nájom na salón - 360 eur, plat zamestnankyňa - 850 eur až 900 eur plus náklady na chod a leasing automobilu zn. Volvo XC90, hygiena a oblečenie - 100 eur, benzín - 80 eur.

4. Vecne argumentoval súd prvej inštancie vo vzťahu k zvýšeniu výživného tým, že došlo k zmene pomerov na strane maloletého, ktoré odôvodňujú zmenu predchádzajúceho rozhodnutia, a to jednak uplynutím doby viac ako 3 rokov od poslednej úpravy výživného, ako aj v súvislosti s jeho nástupom do materskej školy a krúžkami. Rozpätie primeraného výživného na dieťa sa v danom prípade teoreticky pohybuje od 160 eur do 240 eur (20% až 30% z dosahovaného príjmu výživou povinnej osoby), pričom musí zohľadňovať aktuálne potreby maloletého s prihliadnutím na jeho vek, zdravotný stav a potreby. Súd prvej inštancie určil výživné na maloletého na dolnej hranici uvedeného výpočtu v sume 160 eur mesačne od podania návrhu s prihliadnutím na to, že ide o päť a pol ročné dieťa, ktoré navštevuje materskú školu, je zdravé. Matka síce prihlásila maloletého do súkromnej materskej školy kvôli svojej pracovnej dobe, ktorá je do 17.00 hod., pričom za materskú školu platí 170 eur mesačne, avšak súd prvej inštancie podotkol, že všetky deti posledný predškolský rok sú povinné absolvovať materskú školu, ktorá je bezplatná. Súd prvej inštancie u otca bral do úvahy aj jeho životnú úroveň, ktorá sa podstatným spôsobom od ostatného rozhodnutia nezmenila. Súd prvej inštancie bral do úvahy pri určení výživného výšku príjmu otca z daňových priznaní, z vyjadrenia otca o výške príjmu a úspor, ako aj zhodné vyjadrenie rodičov, že otec maloletému pravidelne kupuje darčeky a drobnosti. V danom prípade súd prvej inštancie konštatoval, že matka má vyšší štandard ako otec, je dôvodné, aby aj ona prispela sumou na výživu maloletého a nie len osobnou starostlivosťou o maloletého. Súd prvej inštancie mal za to, že otec je s ohľadom na jeho súčasnú životnú situáciu a osobné a majetkové pomery schopný platiť určené výživné vo výške 160 eur mesačne, pričom táto suma podľa názoru súdu prvej inštancie zodpovedá ako možnostiam a schopnostiam povinného, tak aj odôvodneným potrebám oprávneného a súčasne pri takto určenom výživnom sa realizuje právo maloletého podieľať sa na životnej úrovni svojich

rodičov. Vzhľadom na zvýšenie výživného od podania návrhu vznikol otcovi nedoplatok na výživnom na maloletého za obdobie od 6.7.2020 do 31.5.2021 v sume 650,32 eur (za 26 dní mesiaca 07/2020 vo výške 50,32 eur a za mesiace 08/2019 až 5/2021 vo výške 600 eur), ktorý súd prvej inštancie povolil otcovi splácať v pravidelných mesačných splátkach po 100 eur spolu s bežným výživným pod následkom straty výhody splátok, t. j. nezaplatením jednej splátky sa stáva zročným celý dlh.

5. Súd prvej inštancie vo vzťahu k úprave styku vychádzal zo skutkových zistení, že dohoda medzi rodičmi v časti úpravy styku nie je možná a rovnako komunikácia a vzťahy rodičov sú problematické. Zlé vzťahy rodičov vyústili aj do odsúdenia otca v trestnom konaní vedenom na Okresnom súde Skalica sp. zn. 6T/31/2019 dňa 30.04.2019 pre pokračovací prečin nebezpečného prenasledovania podľa § 360a ods. 1 písm. a), c), ods. 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 122 ods. 10 Trestného zákona, za čo mu bol uložený súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 14 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súd prvej inštancie poukázal na znalecký posudok zabezpečený v trestnom konaní, z ktorého jednoznačne vyplýva, že otec nie je pre spoločnosť nebezpečný a agresivita nie je jeho dominantnou osobnostnou črtou. Znalkyňa nenavrholo otcovi uloženie ochranného liečenia. Pravdepodobnosť prognózy recidívy je však u neho vyššia a úspešnosť resocializácie tým pádom nižšia. V zmysle uvedeného je do budúcnosti nemysliteľné, aby styk otca s maloletým dlhodobo prebiehal iba za prítomnosti matky. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že otec chodí pravidelne na styk s maloletým a rovnako, že od výkonu trestu otca v roku 2019 až doposiaľ nebol počas styku sám s maloletým. Súd prvej inštancie v konaní nezistil žiadny dôvod, pre ktorý by mal byť aj tak minimálny styk otca s maloletým v rozsahu 3 hodín za dva týždne ešte viac zúžený, na 2 hodiny za 2 týždne. Kolízny opatrovník vykonal 2-krát šetrenie počas styku otca s maloletým, pričom nezistil žiadnu okolnosť namietanú matkou, maloletý sa otca nebál, hral sa s ním, ich vzťah bol harmonický.

6. Vecne argumentoval súd prvej inštancie vo vzťahu k úprave styku tým, že je potrebné otcovi umožniť, aby sa o maloletého postaral, pretože mu to nebolo doposiaľ umožnené a maloletý má právo tráviť čas s otcom plnohodnotne a nie iba hrami a obdarovaním maloletého hračkami. Ide najmä o výchovu dieťaťa, jeho prípravu do školy, resp. rozvoj osobnosti učením, čítaním, poznávaním svojho okolia, rodiny. Súd prvej inštancie dospel k záveru, že otec má vážny záujem byť dlhšie s maloletým a chce sa podieľať na jeho starostlivosti a výchove. Je potrebné, aby maloletý rozvíjal svoj vzťah s otcom, pretože má toho času päť a pol roka, ktorý vek je veľmi dôležitý na vytvorenie si dobrých a silných väzieb na oboch rodičov. V prípade, že by súd obmedzil otcovi styk a plnohodnotný kontakt s maloletým, už by v budúcnosti takýto vzťah nebolo možné napraviť. Aj napriek tomu, že matka trvala na styku otca s maloletým v jej prítomnosti, pričom otec navrhol styk bez prítomnosti matky, súd prvej inštancie upravil styk otca s maloletým progresívne. Nakoľko otec, odkedy bol prepustený z výkonu trestu nebol s maloletým počas styku sám, ale iba v prítomnosti matky, súd prvej inštancie upravil styk na čas od právoplatnosti rozsudku do 30.9.2021 každý páry týždeň v roku v sobotu a v nedeľu od 9.00 hod. do 18.00 hod. za prítomnosti matky a bez prespania. Od 1.10.2021 do 31.12.2021 upravil styk otca každý páry týždeň v roku od soboty od 9.00 hod. do nedele do 18.00 hod., každý nepáry týždeň v roku vo štvrtok od 15.00 hod. do 18.00 hod., a to už v neprítomnosti matky, ale s prespaním jednej noci. Následne od 1.1.2022 naďalej upravil styk každý páry týždeň v roku od piatku od 15.00 hod. do nedele do 18.00 hod., každý nepáry týždeň v roku vo štvrtok od 15.00 hod. do 18.00 hod., počas letných prázdnin v mesiacoch júl a august každoročne od 1.7. od 9.00 hod. do 10.7. do 19.00 hod. a od 1.8. od 9.00 hod. do 10.8. do 19.00 hod., počas vianočných sviatkov každý páry rok v čase od 24.12. od 9.00 hod. do 26.12. do 18.00 hod. bez prítomnosti matky s prespaním u otca. Záverom súd prvej inštancie apeloval na rodičov, aby sa snažili o zlepšenie vzájomných vzťahov a komunikácie medzi nimi a neriešili svoje osobné konflikty prostredníctvom maloletého.

7. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podala odvolanie matka z dôvodov podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. f), g), h) Civilného sporového poriadku. V odvolaní uviedla, že napadnutý rozsudok formálne odkazuje na najlepší záujem dieťaťa, avšak tento pri samotnom rozhodovaní v myšlienkových pochodoch súdu prvej inštancie nezohral žiadnu úlohu. Zarážajúco nepôsobí len rozsudok, ale aj záverečné stanovisko kolízneho opatrovníka, ktorý sa nedokázal postaviť ani len za právo dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni oboch svojich rodičov. Súd prvej inštancie určil výživné v rozpätí 20-30% príjmu povinného, keďže už ide o notoricky známu súdnu prax, súd prvej inštancie však úplne nesprávne vychádzal z príjmu otca 800 eur, keďže tento príjem nezodpovedá deklarovanej nákladom otca a ani otcom prezentovanej životnej úrovni. Rozsudok súdu prvej inštancie sa nevyšporiadal s otcovými

nákladmi, ktoré vysoko prekračujú ním deklarované príjmy, ako ani s tým, že okrem vynaložených nákladov si otec mohol kúpiť novú motorku, ako aj otcove spoločenské aktivity, či finančne náročné koníčky. Ak sú kumulatívne splnené podmienky ustanovenia § 63 ods. 1) Zákon o rodine, ako je tomu v tomto prípade, súd má povinnosť - teda nie možnosť, ale povinnosť - prezumovať výšku mesačného príjmu povinného rodiča ako 20 násobok sumy životného minima. Súd prvej inštancie nekriticky prebral návrh otca na určenie výživného vo výške 160 eur, avšak ani takéto zvýšenie výživného by otec nedokázal uhrádzať z ním priznaného príjmu. Preto musí byť príjem otca podstatne vyšší, najmä s ohľadom na nepreukázanie existencie úspor. Súd prvej inštancie zároveň neprihliadol ani na odôvodnené potreby maloletého súvisiace s rozvojom jeho osobnosti tak, ako to určuje súdna prax. V prípade úpravy styku s maloletým matka poukázala na niekoľko závažných okolností na strane otca, ktoré rozšírenie styku neodôvodňujú. Ide najmä o porušenie práva maloletého vyrastať v šťastí, láske, porozumení, stabilite, tolerancii a harmónii. Tento postulát však súd prvej inštancie vyložil úplne nesprávne. Znalecký posudok MUDr. M. Gregorovej (týkajúci sa osobnosti otca) obsahuje otcove diagnózy ako narcistická porucha osobnosti, teda tzv. patologický narcizmus. Takáto sebaláska sa vyznačuje okrem iného aj tým, že ňou postihnuté osoby pristupujú k iným ľuďom len ako k objektom, ktoré slúžia na uspokojovanie ich vlastných potrieb. Znalkyňa jasne uviedla, že otec trpí okrem iného aj nedostatkom empatie, čo vytvára pochybnosť o schopnosti otca vôbec sa postarať o maloletého a jeho výchovu. Otec žiaľ maloletého využíva len na to, aby ju tyranizoval. Súd taktiež disponuje vedomosťou, že otec matku už fyzicky napadol, hoci mala na rukách maloletého. Znalecký posudok psychiatra zároveň zrozumiteľne konštatuje, že otec má motiváciu „nehovoriť pravdu“, keďže sa chce „vyfarbiť v krajšom svetle“. Súd prvej inštancie návrhy matky na doplnenie dokazovania (vrátane znaleckého dokazovania) nielenže nebral do úvahy, ale sa k nim účelovo ani nikdy nevyjadril. Je ťažko pochopiteľné, prečo súd prvej inštancie nevykonal objektívne a najmä plnohodnotné zistenie skutkového stavu. Uvedené konanie je priamo konaním v rozpore so záujmom maloletého, vytvára dôvodnú obavu o ochranu najlepšieho záujmu maloletého v tomto konaní. Súd prvej inštancie pri rozhodovaní nepostupoval zákonným spôsobom, keď nehodnotil dôkazy vo vzájomných súvislostiach tak, ako mu to určuje dôkazná teória. Súd prvej inštancie nezobral do úvahy ochranu najlepšieho záujmu maloletého, keďže bezdôvodne veril tvrdeniam otca a preniesol ich do konečného rozhodnutia. Matka navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

8. Otec a kolízny opatrovník odvolanie nepodali.

9. K odvolaniu matky sa vyjadril otec. V odvolaní uviedol, že všetky tvrdenia zo strany matky sú neopodstatnené, klamlivé, nezakladajú sa na pravde, sú osočujúce, urážajúce a znevažujú postavenie otca a nepochopiteľné vzhľadom na situáciu a predchádzajúcu komunikáciu rodičov. Otec je hlboko znepokojený, rozhorčený a sklamaný prístupom matky z jej konania, ktoré je sprevádzané od samého začiatku neustálymi atakmi zo strany matky na jeho osobu, nepochopiteľným obviňovaním zo zlej a neadekvátnej a údajne predstieranej starostlivosti a záujmu. Otec má stále záujem o maloletého, chce sa podieľať na starostlivosti oň, na jeho výchove a výžive, má záujem o čo najčastejšie stretávanie s maloletým. Ak by starostlivosti o maloletého nebránila matka, mohol sa o maloletého starať aj jeho otec. Matka znemožňuje maloleťmu a otcovi vzájomný styk a súdom nariadený styk. Matka neustále podáva na otca trestné oznámenia, ako aj návrh na zrušenie a obmedzenie rodičovských práv a podáva tiež rôzne podania, aby sťažila aj prístup otca k maloleťmu. Otec je "potrestaný" za to, že má o maloletého záujem a chce sa o neho starať a matka "nie je ničím a nikým potrestaná" za nerešpektovania súdneho rozhodnutia. Otec sa nedopustil žiadneho protiprávneho a ani protispoločenského konania voči maloleťmu, ba dokonca ani konania, ktoré by odporovalo dobrým mravom. Otec pre maloletého a ani pre matku nepredstavuje žiadnu potenciálnu hrozbu a ani minimálne riziko a stupeň ohrozenia je nulový. Vzhľadom na neustále zasahovania matky počas styku, otec navrhoval úpravu styku bez jej prítomnosti. Maloletý má u otca vytvorené domáce prostredie, ktoré mu poskytuje najvyšší komfort a zaručuje istotu, pokoj a stabilitu. Maloletý má právo na starostlivosť oboch svojich rodičov a taktiež aj rovnako právo na ochranu svojho najlepšieho záujmu v celej jeho šírke. Otec opakovane uvádza, že zo záveru znaleckého posudku vyplýva nasledovné: „Pobyt obvineného na slobode nie je z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nebezpečný, keďže nie je u neho prítomná duševná porucha/ choroba v pravom slova zmysle. Okrem toho agresivita nie je jeho dominantnou osobnostnou črtou. Uloženie ochranného liečenia je neopodstatnené.“ Otec sa nedopustil od prepustenia z výkonu trestu žiadneho protiprávneho konania voči matke a ani voči maloleťmu. Ďalej otec skonštatoval, že súd pri svojom rozhodovaní o majetkových pomeroch a možnostiach otca bral do úvahy všetky dôležité skutočnosti, pričom majetkové pomery, možnosti a schopnosti otca umožňujú platenie výživného v nariadenej výške 160 eur mesačne.

Matka s maloletým nemá žiadne zvýšené výdavky, maloletý navštevuje materskú školu, nenavštevuje žiaden krúžok, nepotrebuje žiadne zdravotné pomôcky a lieky a pri zohľadnení jej finančného príjmu neporovnateľne vyššieho ako u otca, sú pokryté všetky náklady maloletého. Otec navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

10. K vyjadreniu otca k odvolaniu matky sa vyjadrila matka. Vo vyjadrení uviedla, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie je nesprávny, nezákonný, nezohľadňujúci najlepší záujem dieťaťa, ako aj dlhodobú súdnu prax priamo nadriadeného súdu. Súd prvej inštancie dokonca pristúpil k svojvoľnému zamlčovaniu dôkazných prostriedkov, ktoré neboli v prospech otca (boli však v prospech maloletého). Otec označuje svoje podanie ako vyjadrenie k odvolaniu, avšak jeho obsah tomu nezodpovedá. Otcove podanie je nezrozumiteľné, nepresné a najmä zavádzajúce. Vyjadrenie otca je plné všeobecných fráz bez relevantného obsahu. Odkazovanie na všeobecné konštatovania je irelevantné, keďže súdy vždy skúmajú každý prípad individuálne. Otcove vyjadrenie sa taktiež vôbec nevenuje ustanoveniu § 63 ods. 1 Zákona o rodine, na ktoré matka poukazovala. Nevyjadruje sa ani k svojim príjmom, ktoré celkom zjavne nezodpovedajú deklarovaným nákladom, ktoré otec ani tentoraz nespochybňuje. Je zrejmé, že otec svoj príjem neuviedol v presnej výške. Otec sa snaží nemotorne sponchybníť závery znaleckého posudku. Vytrháva z neho jednu vetu, čím sa snaží presvedčiť, že agresivita nie je jeho dominantnou osobnostnou črtou. Ako obsah svojej osobnosti však agresivitu nevylučuje. Znalec v trestnom konaní v žiadnom prípade agresivitu otca aj voči blízkym osobám nevylúčil, ale naopak poukázal na to, že jej hrozba je reálna. Nakoniec otec nevyvrátil ani to, že už bol odsúdený za tzv. stalking, ktorého sa dopustil voči matke. Krátko po vyhlásení rozsudku, musela znova kontaktovať políciu, keďže ju otec opätovne obťažoval, jeho správanie bolo vulgárne a agresívne. Je absolútne nedôveryhodné tvrdenie otca o tom, ako má maloletého rád a chce, aby sa mal maloletý dobre. Matka zotrvala na svojom odvolaní.

11. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 Civilného sporového poriadku), oprávneným subjektom - účastníkom (§ 359 Civilného sporového poriadku), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie prípúšťa (§ 355 ods. 1 Civilného sporového poriadku), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 363 Civilného sporového poriadku) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. f), g), h) Civilného sporového poriadku), preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie bez viazanosti rozsahom (§ 65 Civilného mimosporového poriadku) a dôvodmi odvolania (§ 66 Civilného mimosporového poriadku), s prihliadnutím na prípadné vady konania, iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 Civilného mimosporového poriadku), bez potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 Civilného mimosporového poriadku), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 Civilného sporového poriadku a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli a na webovej stránke odvolacieho súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 Civilného sporového poriadku) a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny, v dôsledku čoho boli splnené podmienky pre jeho potvrdenie (§ 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku).

12. Pretože odvolací súd v plnom rozsahu preberá súdom prvej inštancie zistený skutkový stav, na základe ktorého dospel k správnym skutkovým záverom, pokiaľ ide o skutočnosti právne rozhodné pre posúdenie návrhom uplatnených požiadaviek a pretože odvolací súd v celom rozsahu zdieľa i právne závery súdu prvej inštancie vo veci, ktorý na vec aplikoval správne hmotnoprávne ustanovenia a tieto v súvislosti s danou vecou i správne vyložil a preto sa stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ustanovenie § 387 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolací súd konštatuje správnosť jeho dôvodov a už iba odkazuje na správne a presvedčivé písomné vyhotovenie rozsudku. Odvolací súd ani s prihliadnutím na uplatnené odvolacie argumenty nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti záverov súdu prvej inštancie sa potom žiada dodať už len nasledovné:

13. Predmetom konania na súde prvej inštancie bolo rozhodovanie o návrhu matky na zvýšenie výživného otca pre maloletého zo sumy 100 eur mesačne na sumu 250 eur mesačne s účinnosťou od podania návrhu a o návrhu matky i otca na zmenu úpravy styku. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol o zvýšení výživného otca pre maloletého zo sumy 100 eur mesačne na sumu 160 eur mesačne s účinnosťou od 6.7.2020 a o rozšírení styku otca s maloletým. Predmetom odvolacieho konania s poukazom na dôvody matky predostreté v odvolaní bolo posúdiť, či boli splnené podmienky

na zvýšenie výživného pre maloletého v rozsahu určenom súdom prvej inštancie a na rozšírenie styku otca s maloletým v rozsahu určenom súdom prvej inštancie.

14. Preskúmaním veci odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie týkajúce sa matkou v odvolaní namietaných skutočností je vyčerpávajúco, správne skutkovo a právne zdôvodnené a zodpovedá všetkým požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská účastníkov k prejednáwanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednávaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil, pričom dal i odpoveď na podstatné (zásadné) otázky a námietky účastníkov a zároveň sa vyčerpávajúco vysporiadal so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami tvoriacimi základ pre rozhodnutie. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že sa matka s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvej inštancie nestotožňuje ešte neznamená, že závery v ňom obsiahnuté nie sú správne. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré vyhovel návrhu matky na zvýšenie len z časti a pre ktoré vyhovel návrhu otca na rozšírenie styku s maloletým. Napadnutý rozsudok tak nie je postihnutý vadou nepreskúmateľnosti z dôvodu nedostatočného odôvodnenia.

15. Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

16. Podľa § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť (ods. 1). Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov (ods. 2). Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť (ods. 4). Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť (ods. 5).

17. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

18. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

19. Podľa § 121 Civilného mimosporového poriadku rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery.

20. Z vyššie citovaných ustanovení Zákona o rodine vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane výživou povinného. Na strane oprávneného dieťaťa je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Vo všeobecnosti možno za odôvodnené (opodstatnené) hmotné potreby z hľadiska plnenia vyživovacej povinnosti považovať náklady na jedlo, ošatenie, obuv, bývanie atď., ako aj ďalšie odôvodnené potreby dôležité pre výchovu a zdravie dieťaťa súvisiace so vzdelaním, prípravou na budúce povolanie, kultúrnym, športovým a rekreačným vyžitím; za odôvodnené potreby dieťaťa možno

považovať nepochybne aj tvorbu úspor. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom dieťaťa ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Miera odôvodnených potrieb je rôzna podľa okolností konkrétneho prípadu, predovšetkým je odstupňovaná podľa veku dieťaťa (fyzickej a duševnej vyspelosti), jeho zdravotného stavu, schopností, zručností a spôsobu prípravy na budúce povolanie a celkové uplatnenie v spoločenskom živote. Odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa sú závislé súčasne od schopností a možností rodičov. Ak sú tieto schopnosti a možnosti rodičov veľmi široké, sú odôvodnenými tiež ďalšie potreby oprávneného dieťaťa, ktoré nie sú celkom bežné, ale sú prospešné všestrannému vývoju dieťaťa. Rámec odôvodnených potrieb sa súčasne so zmenenými ekonomickými pomermi a nárastom spotreby rozširuje.

21. Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného rodiča sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

22. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, z ktorého bolo zistené, že rozsudkom Okresného súdu Skalica č. k. 2P/102/2016-29 zo dňa 10.1.2017 bola schválená dohoda rodičov tak, že maloletý bol zverený do osobnej starostlivosti matky, ktorá ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok, otec sa zaviazal prispievať na výživu maloletého sumou 100 eur mesačne vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám matky s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku a otec je oprávnený stykať sa s maloletým každý páry víkend v nedeľu od 14.00 hod. do 17.00 hod. v prítomnosti matky, ktorá je povinná maloletého na styk s otcom riadne pripraviť. V čase ostatného rozhodovania súdu bola matka na rodičovskej dovolenke, poberala rodičovský príspevok vo výške 203 eur mesačne a prídavok na maloletého vo výške 23 eur mesačne, mala príjem z podnikania vo výške 202 eur mesačne v čistom, bývala u rodičov v trojizbovom byte. Matka iné vyživovacie povinnosti nemala. Otec mal v čase ostatného rozhodovania súdu príjem z podnikania vo výške 700 eur mesačne v čistom, býval v trojizbovom prenajatom byte, iné vyživovacie povinnosti nemal. Maloletý v čase ostatného rozhodovania súdu mal dva roky, bol zdravý, jeho výdavky boli bežné a primerané veku. Aktuálne matka žije s maloletým v mestskom nájomnom byte, do augusta 2020 vykonávala podnikateľskú činnosť na základe živnostenského oprávnenia s priemerným čistým mesačným príjmom od 600 eur do 700 eur, od augusta 2020 je zamestnaná s príjmom 750 eur mesačne v hrubom. Aktuálne otec žije sám v prenajatom dvojizbovom byte, podniká na základe živnostenského oprávnenia s priemerným čistým mesačným príjmom od 600 eur do 800 eur v čistom. Obaja rodičia nemajú iné vyživovacie povinnosti. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie mal maloletý 5 rokov, navštevuje materskú školu, je zdravý.

23. Vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania súd prvej inštancie správne skonštatoval, že v danej veci sú splnené podmienky pre zvýšeného výživného v prospech maloletého, keď rodič má povinnosť prispievať na výživu dieťaťa až do času, kým dieťa nie je schopné sa samo živiť. Od ostatného rozhodovania o výživnom uplynulo dlhšie časové obdobie troch rokov, teda už len samotným uplynutím doby došlo objektívne k podstatnej zmene pomerov na strane maloletého, kedy prirodzene vzrástli jeho potreby na bežné životné náklady. Maloletý bol v čase ostatného rozhodovania o výživnom v celodennej starostlivosti matky, teraz navštevuje materskú školu, s čím sú notoricky známe zvýšené výdavky na poplatky v materskej škole, stravovanie v materskej škole, vzdelávanie v materskej škole a cestovanie do materskej školy. Bez pochybností totiž nástup do materskej školy sa dôvodne spája s podstatným zvýšením výdavkov na dieťa a takúto zmenu aplikačná prax súdov všeobecne akceptuje ako dôvod na zmenu rozhodnutia o výživnom. Vzhľadom na odstup rokov od posledného rozhodovania o výživnom pochopiteľne vzrástli aj jeho odôvodnené potreby vo všetkých ďalších oblastiach života a výdavky spojené s mimoškolskými aktivitami a osobnostným rozvojom maloletého. Od poslednej úpravy

výživného na strane maloletého vzhľadom na uvedené jednoznačne došlo k podstatnej zmene pomerov odôvodňujúcich určenie vyššieho výživného. Rovnako nastala zmena pomerov i na strane rodičov. Čo sa týka príjmu matky u nej došlo k podstatnej zmene okolností, keďže matka už nie je na materskej dovolenke, došlo k zvýšeniu jej príjmu do augusta 2020 na sumu od 600 eur do 700 eur mesačne v čistom, od augusta 2020 na sumu 750 eur mesačne v hrubom. Otec rovnako ako v čase ostatnej úpravy výživného podniká na základe živnostenského oprávnenia, došlo k zvýšeniu jeho príjmu na sumu 800 eur mesačne v čistom. Počet vyživovacích povinností zostal u oboch rodičov nezmenený.

24. Plnenie vyživovacej povinnosti je spravidla dobrovoľné, jej úprava súdnym rozhodnutím býva následkom nezhôd v osobnej sfére účastníkov, príslušných rodinno-právnych vzťahov. Kritérium uvedené v ustanovení § 75 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného pritom aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania zárobku, majetkového prospechu a prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie, predstavuje všeobecnú úpravu pre všetky druhy vyživovacej povinnosti. Treba ich posudzovať v súvislosti so špeciálnymi kritériami, platnými pre jednotlivé druhy vyživovacej povinnosti, v danom prípade s právom dieťaťa podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Ako už bolo uvedené vyššie na strane oprávneného je potrebné zistiť relevantné odôvodnené potreby, na strane povinného súd preskúmava schopnosti, možnosti a majetkové pomery. V súlade s princípom potenciality príjmov na uvedené hľadiská súd u povinného prihliada aj v prípade, ak sa bez dôležitého dôvodu vzdal výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako v prípade neprimeraných majetkových rizík, ktoré na seba povinný berie. Princíp potenciality príjmov je inštitútom výrazne ochraňujúcim záujmy oprávneného, zákon umožňuje hodnotiť nielen životné okolnosti a pomery povinného, ktoré sú reálne dané, ale aj tie, ktoré by za určitých podmienok mohli existovať. Dôvody sú v existenčnom charaktere výživného a v potrebe zabrániť povinnému, aby svojím konaním znižoval jeho rozsah. V rámci výpočtu zákon uvádza vzdanie sa výhodnejšieho zamestnania, zárobku a majetkového prospechu. V konkrétnom prípade môže byť takouto okolnosťou napr. zmena zamestnania, na základe ktorej povinný dosahuje nižší príjem, môže ísť o prípad, keď bez závažného dôvodu ukončí podnikateľskú činnosť alebo pracovný pomer bez toho, aby mal zabezpečené, resp. vykonával aktivitu, smerujúcu k získaniu iného zamestnania, porušenie pracovnej disciplíny, ktoré malo za následok rozviazanie pracovného pomeru. Schopnosti povinného predstavujú subjektívne kritérium určovania rozsahu vyživovacej povinnosti; je možné rozumieť nimi vlastnosti dané telesnými a duševnými schopnosťami konkrétnej osoby povinného, zdravotným stavom, vlohami, nadaním, nadobudnutými vedomosťami a získanými skúsenosťami. Z hľadiska vyživovacej povinnosti je podstatné, ako sa prejavia v reálnych schopnostiach dosahovania príjmu. Z tohto hľadiska sa schopnosti skúmajú ako faktické príjmy a výdavky povinného. Subjektívne schopnosti sa môžu realizovať len v rámci objektívne daných možností, ktoré determinuje reálna situácia na trhu práce, miera nezamestnanosti v regióne v príslušnom odbore, vekovej kategórie, dosahované zárobky v danom povolaní.

25. Súd prvej inštancie sa určovaniu príjmu otca venoval dôsledne, pričom k jeho náležitému zdôvodneniu nemá odvolací súd čo dodať a plne sa s ním stotožňuje (odseky 40., 42. napadnutého rozsudku). Matka v odvolaní namietala, že bolo povinnosťou súdu prvej inštancie prezumovať výšku mesačného príjmu otca ako dvadsaťnásobok sumy životného minima. Vo vzťahu k tejto odvolacej námietke matky odvolací súd uvádza, že v konaní pred súdom prvej inštancie boli vykonané dôkazy daňovými priznaniami otca k dani z príjmov fyzickej osoby za roky 2017, 2018, 2020, pričom z výsluchu otca bolo zistené, že jeho príjem z podnikania dosahuje v čistom od 600 eur do 800 eur mesačne a má úspory vo výške 5.000 eur až 6.000 eur. V konaní pred súdom prvej inštancie nebolo preukázané, že by mal otec príjmy z inej než závislej činnosti podliehajúcej dani z príjmu, pričom ani výdavky otca nesvedčili o nákladnom spôsobe živote, vlastníctve nadštandardne drahých hnuiteľných, či nehnuteľných vecí, vlastníctve majetkových pohľadávok voči dlžníkom a pod.. Ani konanie otca nebolo možné posúdiť, ako konanie vykazujúce znaky absolútnej nespolupráce pri zisťovaní jeho príjmov, výdavkov, resp. celkových majetkových pomerov. Preto ani odvolací súd nemal dôvod prisvedčiť matke pre aplikáciu právnej domnienky, že predpokladaný mesačný príjem otca predstavuje dvadsaťnásobok sumy životného minima, keď nebolo zistené, že otec má príjmy z iných majetkových aktivít, než z podnikania. Otcom prezentované výsledky jeho podnikateľskej činnosti sú i podľa názoru odvolacieho súdu v súlade s tvrdeniami otca o jeho životnej úrovni. Vo vzťahu k odvolacej námietke matky, že súd prvej inštancie sa nedostatočne zaoberal odôvodnenými potrebami maloletého, odvolací súd uvádza, že je neopodstatnená. Súd prvej inštancie podrobne zisťoval pravidelné mesačné výdavky maloletého

vychádzajúc najmä z výpovede matky a z predložených listinných dôkazov, pričom i odvolací súd považuje súdom prvej inštancie zistené a podrobne v preskúvanom rozsudku rozpísané výdavky maloletého za primerané jeho veku a potrebám (odseky 39., 43. napadnutého rozsudku).

26. Čo sa týka primeranosti výšky výživného odvolací súd sa zhodol so závermi súdu prvej inštancie, že primeraným zisteným a preukázaným pomerom účastníkov, potrebám maloletého ako i možnostiam, schopnostiam a majetkovým pomerom oboch rodičov zodpovedá určenie výživného otca pre maloletého v sume 160 eur mesačne. V zmysle ustálenej rozhodovacej praxe by sa výživné povinného rodiča malo pohybovať v rozpätí 20 - 30% jeho priemerného mesačného príjmu (samozrejme s možnosťou rôznych modifikácií najmä v závislosti na počte vyživovacích povinností či potrebách jednotlivých výživou oprávnených, ale aj povinných osôb), ktorému východisku pri rozhodovaní o výške výživného zodpovedá aj súdom prvej inštancie určené výživné v dolnej hranici s prihliadnutím na skutočnosť, že maloletý je v útlom veku s predpokladom zvyšovania výživného do budúcnosti. Záver súdu prvej inštancie, podľa ktorého vychádzal pri rozhodovaní o zvýšení výživného z príjmu otca vo výške od 800 eur, ktorý otec reálne z podnikania dosahuje (nielen z údajov z daňových priznaní otca), je náležitý a má oporu vo vykonanom dokazovaní. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na ustanovenie § 62 ods. 1 Zákona o rodine, ktorý plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom považuje za ich prvoradú povinnosť, ako aj na ods. 5 citovaného zákonného ustanovenia, v ktorom je výslovne uvedené, že výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Je potrebné zdôrazniť, že v zmysle uvedeného zákonného ustanovenia každý rodič je povinný usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k dieťaťu nebolo ohrozené.

27. Povinnosťou oboch rodičov je venovať všetky sily dôslednému zabezpečeniu výživy maloletého, ktorý je v plnej miere odkázaný výživou na svojich rodičov, keďže nie je schopný sám sa živiť. Odvolací súd zohľadnil všetky vyššie uvedené skutočnosti, tiež prihliadol na okolnosť, že životná úroveň dieťaťa je odrazom životnej úrovne jeho rodičov a dospel k záveru, že súd prvej inštancie rešpektujúc vyživovaciu povinnosť otca k maloletému, rešpektujúc zákonné kritéria rozhodujúce pre stanovenie rozsahu tejto vyživovacej povinnosti, zvýšil výživné pre maloletého správne. Súdom prvej inštancie zvýšené výživné pre maloletého zo sumy 100 eur na sumu 160 eur mesačne je vzhľadom na vek maloletého, aktuálne životné náklady a tendenciu zvyšovania jeho životných nákladov v budúcnosti primerané. Rovnako zo skutočností zistených ohľadom príjmov a majetkových pomerov otca súdom prvej inštancie je jednoznačné, že osobné, majetkové a zárobné pomery otca zodpovedajú súdom prvej inštancie zvýšenému výživnému. Odvolací súd posúdením všetkých relevantných skutočností dospel k záveru, že výživné určené súdom prvej inštancie je vzhľadom na citované zákonné ustanovenia v odôvodnení preskúvaného rozsudku a z nich vyplývajúce zásady primerané a korešpondujúce skutkovému stavu zisteného súdom prvej inštancie a poznamenáva, že určené výživné zohľadňuje iba časť nevyhnutných potrieb maloletého a je nepochybné, že práve matka dopĺňa zdroj výživy maloletého na hranicu prospešnú a nevyhnutnú pre jeho všestranný rozvoj, čo fakticky znamená, že podiel matky na výživnom je porovnateľný s podielom otca, pretože o maloletého sa stará osobne a dobrovoľne si voči nemu plní vyživovaciu povinnosť v rozsahu zodpovedajúcom jej príjmu. Správne súd prvej inštancie totiž vyhovel návrhu matky na zvýšenie výživného len čiastočne, keďže vzhľadom na vek maloletého je predpoklad ďalšieho zvyšovania výživného pre maloletého do budúcnosti, a preto je potrebné ponechať priestor na ďalšie zmeny výšky výživného pri závažnejšej zmene pomerov v budúcnosti (napr. nástup na prvý stupeň základnej školy, nástup na druhý stupeň základnej školy, nástup na štúdium na strednej a pod.). Odvolací súd považuje výživné v sume 160 eur mesačne pre maloletého od otca spolu s výživným a osobnou starostlivosťou od matky za postačujúce pre pokrytie aktuálnych potrieb maloletého a jeho záujmov.

28. Rovnako aj dlh na výživnom za obdobie od 6.7.2020 do 31.5.2021 v sume 650,32 eur pre maloletého určil súd prvej inštancie podľa odvolacieho súdu správne a správne povolil vzhľadom na jeho výšku jeho zaplatenie v splátkach vo výške 100 eur mesačne spolu s bežným výživným pod stratou výhody splátok.

29. Zákon o rodine zasahuje do úpravy styku s maloletým dieťaťom len v špecifických, neštandardných situáciách s tým, že uprednostňuje dohodu o úprave styku s maloletým dieťaťom a rozhodovanie súdu prichádza do úvahy až po zistení, že takáto dohoda nie je možná. Ak dohody niet, súd upraví styk s maloletým dieťaťom rodičov, ktorí spolu nežijú. Zákon o rodine umožňuje, aby súd upravil styk rodiča s maloletým dieťaťom, keďže kontakt a stretávanie sa maloletého dieťaťa s rodičom, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, je prirodzeným a bežným prostriedkom upevňovania a

udržiavania ich vzťahov, ak sa rodičia nedohodnú na styku s maloletým dieťaťom alebo rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, je obmedzovaný a minimalizovaný zásahom iných osôb, s ktorými maloleté dieťa žije. Pri určovaní rozsahu, časového vymedzenia a miesta, musí súd posudzovať všetky okolnosti veľmi starostlivo. Musí mať na zreteli záujem dieťaťa a dbať na to, aby sa pri rozhodovaní o styku rešpektovalo právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a tiež práva druhého rodiča, ktorý nebude mať maloleté dieťa v osobnej starostlivosti. Povinnosťou súdu je, aby zistil vždy spoľahlivý podklad k všestrannému objasneniu skutočností, ktoré charakterizujú osoby rodičov a prostredia, v ktorom rodičia žijú. Ide najmä o objasnenie osobných a povahových vlastností rodičov, ich zdravotného stavu (telesného i duševného), ich vzťah k rodine, deťom a starostlivosti o ne, ich životných podmienok (povaha zamestnania, hospodárskych a bytových pomerov, faktických možností venovať sa deťom), ich spoločenského uplatnenia, ich postoja k práci, ich vzťah k osobám, s ktorými žijú v spoločnej domácnosti, ich spôsobilosti viesť deti k správneému vzťahu k druhému rodičovi. Súčasťou výchovného prostredia, ktoré obklopuje maloleté dieťa a pôsobí na ne, sú aj osoby, s ktorými rodičia žijú v spoločnej domácnosti, preto je potrebné primerane skúmať ich osobné a povahové vlastnosti, zdravotný stav, vzťah k maloletým deťom a pod.. Rovnako treba zohľadniť aj vzdialenosť bydliska rodiča, ktorý ho nemá v osobnej starostlivosti, od bydliska maloletého dieťaťa. V každom prípade musí súd pri rozhodovaní o úprave styku rodiča s maloletým dieťaťom skúmať, či takáto úprava styku je v záujme maloletého dieťaťa, či to vyžadujú pomery v konkrétnej rodine, či by nedošlo k citovej ujme, a či by bol rozvoj maloletého dieťaťa najmä z citovej, rozumovej a mravnej stránky ohrozený.

30. V konaniach týkajúcich sa starostlivosti súdu o maloleté deti súd prihliada predovšetkým na záujem maloletého dieťaťa, ktorým je jeho zdravý psychický a fyzický vývoj a nie na subjektívne predstavy rodičov o realizácii svojho výchovného pôsobenia. Odvolací súd pri rozhodovaní o úprave styku zhodne so závermi svojej skoršej rozhodovacej praxe v obdobných veciach považuje za potrebné zdôrazniť, že rodičovské práva a povinnosti k maloletému dieťaťu súd upravuje ako komplex oprávnení a povinností oboch rodičov s cieľom zabezpečenia riadneho a bezproblémového vývoja dieťaťa napriek okolnosti rozpadu vzťahu rodičov dieťaťa a to tak, aby každý z rodičov mal v rámci stanovenej úpravy priestor nielen na utužovanie a prehĺbovanie svojho vzťahu k dieťaťu, ale i na uplatňovanie svojho výchovného vplyvu (pôsobenia) na dieťa a tiež na čo najširšie rozhodovanie o otázkach z tohto pohľadu významných. To platí bez ohľadu na to, či v konkrétnej veci má dôjsť k úprave rodičovských práv a povinností rodičov dieťaťa v súvislosti s rozvodom ich manželstva, alebo k úprave práv a povinností takých rodičov dieťaťa, ktorí manželmi nikdy neboli (práve o prípad rodičov, ktorí manželmi neboli, ide v prejednávanej veci) alebo boli či ešte sú, ale spolu nežijú. Vo všetkých vyššie zmienených prípadoch sa tak deje predovšetkým z dôvodu nedostatku spolužitia rodičov dieťaťa (bez ohľadu na to, či tento bol vždy existujúcim stavom, alebo naopak nastal až ako dôsledok krízy v partnerskom vzťahu), ktorý vylučuje ich spoločnú starostlivosť a teda i spoločný výkon tohto konkrétneho rodičovského práva a súčasne i povinnosti. V prípade trvania stavu zverenia maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jednému z rodičov je žiadúce vytvoriť aj druhému rodičovi (popri určení mu vyživovacej povinnosti na dieťa) podmienky na to, aby sa aj on mohol podieľať na výchove dieťaťa a tiež na rozhodovaní o niektorých ďalších otázkach spôsobilých ovplyvniť jeho vývin. Len takto sa totiž môže vytvoriť, resp. v tom lepšom prípade pri existencii náležite kultivovaného vzťahu každého z oboch rodičov na jednej a dieťaťa na druhej strane, i prehĺbiť pocit spolupatričnosti takýchto osôb. Takto to potom musí / má byť bez zreteľa na kvalitu vzájomného vzťahu oboch rodičov dieťaťa, či prípadné nadviazanie nimi nových partnerských vzťahov, alebo dokonca i formalizovanie takýchto nových vzťahov, či niektorého z nich - uzavretím manželstva, či ďalšieho manželstva a tiež bez zreteľa na prípadné osobné antipatie medzi rodičmi a ich inými príbuznými. Prvoradým je tu totiž záujem dieťaťa a tomu musia ustúpiť i všetky prípadné animozity, a to i v podobe schopnosti rodičov i ďalších osôb na veci prípadne zainteresovaných sa nad svoje spory, či nimi subjektívne vnímané utrpené krivdy povzniesť. Ak potom možnosti rodiča dieťaťa nemajúceho dieťa v osobnej starostlivosti sú limitované práve časovými úsekmi vyhradenými styku dieťaťa s takýmto rodičom a majú spravidla charakter len doplnkového pôsobenia na dieťa vo vzťahu k výchove realizovanej tým rodičom, ktorý má dieťa v osobnej starostlivosti, žiaducou je taká úprava, ktorá na jednej strane bude rešpektovať i konkrétne okolnosti prípadu a potreby dieťaťa, na druhej strane však bude schopná eliminovať, či aspoň minimalizovať všetky potenciálne rušivé vplyvy.

31. Pri riadení sa úvahami podanými vyššie potom odvolací súd má za to, že je potrebné potvrdiť rozsudok súdu prvej inštancie aj vo výroku o úprave styku otca s maloletým. Odvolací súd sa plne stotožňuje so závermi súdu prvej inštancie uvedenými v preskúmanom rozsudku, že v konaní boli

preukázané dôvody pre úpravu styku práve v rozsahu určenom súdom prvej inštancie v preskúvanom rozsudku. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že rodičia majú diametrálne odlišné predstavy o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému a diametrálne odlišne popisujú vzťah otca k maloletému a ich vzájomnú komunikáciu je deštruktívna, medzi rodičmi panuje nedôvera a konfliktná atmosféra, navzájom na seba podávajú opakovane trestné oznámenia. Akákoľvek dohoda o úprave styku medzi rodičmi nie je možná, keďže v konaní pred súdom prvej inštancie matka zotrvala na zúžení rozsahu styku s maloletým a otec zotrval na rozšírení rozsahu styku otca s maloletým, rodičia sa ani v záujme maloletého nedokázali dohodnúť na psychologickom poradenstve. Preto správne súd prvej inštancie prihliadol na zmenu pomerov od ostatnej úpravy styku súdnym rozhodnutím vychádzajúc z výsledkov vykonaného dokazovania, a to najmä na závery znaleckého dokazovania v trestnej veci sp. zn. 6T/31/2019, výsluch účastníkov konania, správy zo šetrení pomerov v rodine, výsledky poradensko-psychologického procesu. Maloletý má vytvorený vzťah k obojom rodičom, s otcom trávil čas doposiaľ v prítomnosti matky, styk otca s maloletým je pravidelný. Konflikt medzi rodičmi pretrváva, zasahuje do vzťahov otca s maloletým, narušuje kvalitu stretnutí otca s maloletým, a preto je nutné otcovi dať dostatočný priestor na utuženie vzťahu s maloletým bez prítomnosti matky. Súdom prvej inštancie upravený rozsah styku umožní otcovi korigovať vnímanie a prežívanie maloletého vo vzťahu k nemu a prehľbovať citové väzby medzi nimi. Bez pochybností aj otec má právo plnohodnotne tráviť s maloletým čas počas pracovného týždňa (vo štvrtok) a počas víkendov, ako aj cez sviatky a prázdniny v rovnakom rozsahu ako matka. Odvolací súd sa s stotožňuje s úpravou styku upravenou preskúvaným rozsudkom súdom prvej inštancie, ktorá úprava styku vychádza z doterajších pomerov na strane účastníkov konania, plne rešpektuje vek maloletého, denný režim a návyky a je z hľadiska záujmov maloletého a úspešnej realizácie styku s maloletým vyhovujúca.

32. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že súdom prvej inštancie upravený styk s maloletým sleduje legitímny cieľ, ktorým je udržiavanie vzťahov maloletého s otcom, keďže sa jedná o pomerne rozsiahlu úpravu styku umožňujúcu otcovi po uplynutí primeranej doby na vzájomnú adaptáciu tráviť čas s maloletým do budúcnosti v priebehu celého párneho víkendu i s prespaním, a to bez prítomnosti matky. Súdom prvej inštancie ním určeným rozsahom úpravy styku s maloletým dosiahol čo najoptimálnejšie a najzmierlivejšie usporiadanie výkonu rodičovských práv vymedzením rozsahu, intenzity stretnutí otca s maloletým a zvolený model stretávania sa otca s maloletým mu nepochybne umožňuje naďalej prehľbovať vzájomný vzťah otca a dieťaťa.

33. Vychádzajúc z dôvodov odvolania podaného matkou, matke ide v zásade o to, aby bol upravený styk otca s maloletým užšie, ako v napadnutom rozsudku a naďalej za jej prítomnosti, dôvodiac obavami z nebezpečného správania otca vo vzťahu k maloletému a pochybnosťami o schopnosti otca postarať sa o maloletého a jeho výchovu. Tu odvolací súd opakovane poukazuje na dôvody úpravy styku v zmysle rozsudku súdu prvej inštancie podrobne uvedené v odsekoch 47., 48., s ktorými sa odvolací súd plne stotožňuje a nemá k nim čo viac dodať. Otec má vytvorené vhodné podmienky na realizáciu styku s maloletým, s maloletým sa pravidelne stretáva, stále má veľký záujem o udržanie kontaktu s maloletým a o aktívne podieľanie sa na jeho výchove, k maloletému má silný citový vzťah. Hoci matka opakovane spochybňovala osobnostné črty otca, poukazovala na nedostatok empatie u otca a zdôrazňoval jeho patologický narcizmus, neboli u otca zistené žiadne riziká, ktoré by mu bránili v styku s maloletým. Z listinného dôkazu - zo Znaleckého posudku vyhotoveného v trestnom konaní znalkyňou MUDr. Monikou Gregorovou č. 04/2019 zo dňa 26.1.2019 síce vyplynulo, že u otca je prítomná narcistická porucha osobnosti (na čo opakovane poukazovala matka), avšak táto porucha nemá vplyv na rozpoznávaciu a ovládacie schopnosti otca, že otec má problémy s empatiou voči druhým a cíti sa nimi nepochopený, avšak jeho pobyt na slobode nie je pre spoločnosť nebezpečný a nevykazuje žiadne známky narušenej schopnosti vnímať. Odvolacia námietka matky smerujúca k zúženiu rozsahu styku otca s maloletým a k realizácii styku otca s maloletým za jej neprítomnosti, je tak nenáležitá. Je nutné dať otcovi dostatočný priestor na utuženie vzťahu s maloletým i bez prítomnosti matky, ktorý styk otca s maloletým sa doposiaľ dostatočný čas realizoval za prítomnosti matky. Za tejto situácie je žiadúce stanoviť presné pravidlá stretávania sa otca s maloletým, a to v čo najširšom rozsahu a bez prítomnosti matky, aby bol vytvorený aj otcovi priestor na prehľbovanie jeho vzťahu s maloletým a aby otec získal možnosť tráviť čas s maloletým podľa svojich predstáv a bez zasahovania matky. Otec je rovnako súčasťou rodiny maloletého a je v záujme maloletého, aby udržiaval rodinné vzťahy s odlúčeným rodičom vrátane osobného kontaktu i počas vianočných (zvlášť z pohľadu dieťaťa výnimočných) sviatkov a mohol tráviť dlhší čas s otcom i počas prázdnin, a preto úprava styku počas Vianoc a prázdnin je taktiež opodstatnená. Právo osobného styku je súčasťou základného práva na rodinný život ako subjektívneho verejného práva, súžitie rodičov

a dieťaťa je základným prvkom rodinného života, ktorému sa poskytuje ochrana. Len nesúhlas matky z dôvodov, ktoré neboli v konaní pred súdom prvej inštancie preukázané, je neopodstatnený a v rozpore s požiadavkou na rešpektovanie rodinného života i otca. V záujme prehlbovania a kultivácie vzťahu otca s maloletým súd prvej inštancie správne upravil styk širšie, ako žiadal otec.

34. Na základe uvedených skutočností dospel odvolací súd k presvedčeniu, že úprava styku súdom prvej inštancie počas pracovného týždňa, víkendov, prázdnin a sviatkov bude viesť ku kvalitnému a pozitívnemu vzťahu otca s maloletým. Právo styku rodiča s dieťaťom kompenzuje právo mať dieťa u seba a zabezpečovať jeho výchovu prostredníctvom osobnej starostlivosti. Uvedené právo vyplýva aj z viacerých ustanovení Dohovoru o právach dieťaťa (oznámenie FMZV ČSFR č. 104/1991 Zb.), ktorý súčasne garantuje dieťaťu právo na udržiavanie pravidelného osobného kontaktu s obidvoma rodičmi (ak dôjde k rozpadu rodiny). Judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu zdôrazňuje, že je v záujme dieťaťa, aby udržiavalo rodinné zväzky s odlúčeným rodičom a dostalo tak príležitosť rozvíjať svoj vzťah s ním, ako aj prejavíť svoje city slobodne bez akéhokoľvek vonkajšieho tlaku zo strany druhého rodiča. Osobný kontakt rodičov s maloletým dieťaťom má priaznivý vplyv na jeho emočný a intelektuálny rozvoj, je preň bez pochybností prínosom.

35. Takto upravený styk je potrebné považovať za dočasný a je možné ho zmeniť, ak sa menia pomery, či už dohodou rodičov, ktorá má prednosť pred rozhodnutím súdu alebo ktorýkoľvek z rodičov môže požiadať o zmenu úpravy styku príslušný súd. Odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že rodičia by mali pri výchove maloletého kooperovať, v záujme maloletého zlepšiť komunikáciu a vzájomné vzťahy. Preto je potom dôležité, aby rodičia eliminovali napätie a konflikty pri vzájomných stretnutiach a docielili uskutočnenie styku v pokojnej atmosfére. Podľa názoru odvolacieho súdu je nepochybne v záujme maloletého, aby sa otec tiež podieľal na jeho výchove a na starostlivosti o neho, keďže maloleté dieťa potrebuje k zdravému a harmonickému vývoju starostlivosť a lásku oboch rodičov.

36. I keď je možné akokoľvek chápať postoj rodiča, ktorý nebol v konaní úspešný, nezostáva než konštatovať, že v týchto prípadoch je predovšetkým vecou rodičov, aby po vzájomnej dohode umožnili maloletému dieťaťu čo najširší kontakt s oboma rodičmi, pretože žiadny súd nemôže svojím všeobecným výrokom zabezpečiť bezproblémové fungovanie vzájomných rodinných vzťahov. Vývoju maloletého dieťaťa predovšetkým nijako neprospeje dlhý spor rodičov spojený s podávaním trestných oznámení navzájom, častokrát sprevádzaný nevyhnutnosťou znaleckého dokazovania a opakovaných pohovorov maloletého dieťaťa s psychológom, do ktorého je maloleté dieťa nesporne zatiahnuté a ktorý fakticky ani nemôže byť uspokojivo vyriešený orgánmi štátu.

37. Odvolací súd sa priklonil k rešpektovaniu prvoradého záujmu maloletého a s prihliadnutím na všetky okolnosti prejednávanej veci súdom prvej inštancie určený rozsah styku považuje za primeraný.

38. Pokiaľ matka namietala, že súd prvej inštancie nevykonával ňou navrhnuté dôkazy, je táto odvolacia námietka rovnako neopodstatnená. Matka sa pripojila k návrhom ostatných účastníkov, aby sa rodičia zúčastnili odborného poradenstva za účelom zlepšenia komunikácie, čo sa uskutočnilo (viď Správa zo spolupráce s klientami zo dňa 15.3.2021), aby bolo vykonané šetrenie kolízneho opatrovníka v čase styku otca s maloletým, čo sa rovnako uskutočnilo (viď Správa z prešetrenia pomerov zo dňa 20.4.2021). Ďalej matka navrhla vykonať dôkaz výsluchom maloletého, pričom súd prvej inštancie uznesením na pojednávaní dňa 9.6.2021 vyhlásil dokazovanie za skončené (ktoré uznesenie o skončení dokazovania v sebe subsumuje aj zamietnutie ďalších návrhov na doplnenie dokazovania) a v napadnutom rozsudku zamietnutie tohto návrhu na doplnenie dokazovania zdôvodnil nízkym vekom maloletého a postačujúcim pohovorom kolízneho opatrovníka s maloletým. K uvedenej odvolacej námietke odvolací súd uvádza, že zisťovať názor maloletého dieťaťa je totiž možné viacerými spôsobmi, a to buď priamo výsluchom maloletého dieťaťa ako účastníka konania alebo nepriamo prostredníctvom zástupcu maloletého dieťaťa, orgánu sociálnoprávnej ochrany a sociálnej kurately, či iného špecializovaného subjektu s odbornými znalosťami. Podľa názoru odvolacieho súdu nepriame zisťovanie názoru maloletého bolo v preskúmanom prípade dostačujúce a zvolený neformálny postup pri sprostredkovaní názoru maloletého kolíznym opatrovníkom bol postačujúci. Vykonanie výsluchu maloletého priamo v konaní pred súdom prvej inštancie by viedlo k neúmernému zaťaženiu maloletého konfliktami a názorovými rozdielmi medzi rodičmi spojeného s možným vznikom stresu u maloletého. Návrh na znalecké dokazovanie matka v konaní pred súdom prvej inštancie nepodala a ani podľa názoru odvolacieho súdu nebolo potrebné doplniť dokazovanie v konaní pred súdom prvej inštancie znaleckým dokazovaním,

keď závery znaleckého posudku z trestného konania ako listinného dôkazu v preskúvanom prípade boli postačujúce na získanie obrazu o osobnosti otca a prípadných patologických črtách jeho osobnosti (na ktoré opakovane poukazovala matka) majúcich znemožňovať styk otca s maloletým, čo sa nepreukázalo.

39. Odvolací súd konštatuje, že po preskúmaní veci nezistil skutkové, ani právne vady napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie.

40. Ďalšie odvolacie argumenty odvolateľky odvolací súd považoval pre rozhodnutie vo veci samej za nerozhodné, bez potreby sa nimi osobitne vysporiadať. I podľa už konštantnej judikatúry tak národných, ako aj nadnárodných súdov, súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkmi konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie rozhodnutia tak nemusí dať odpoveď na každú jednu poznámku, či pripomienku účastníka konania, ktorý ju nastolil. Je však nevyhnutné, aby bolo reagované na podstatné a relevantné argumenty účastníkov konania (porovnaj napríklad rozhodnutia ÚS SR II. ÚS 251/04, III. ÚS 209/04, II. ÚS 200/09 a podobne). Na ďalšiu irelevantnú argumentáciu zachádzajúcu podrobne do nadbytočných detailov, nespôsobilú ovplyvniť výšku výživného, preto odvolací súd nepovažoval za potrebné reagovať špecifickou odpoveďou.

41. Odvolací súd riadiac sa uvádzaným, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku o zvýšení výživného, o dlhu na zročnom výživnom a o úprave styku, vrátane závislých výrokov o zmene predchádzajúceho rozhodnutia a o náhrade trov konania (odvolaním osobitne nenapadnutých a v prípade ktorých ani odvolací súd nezistil žiadne zjavné dôvody ich nesprávnosti), podľa ustanovenia § 387 ods. 1 Civilného sporového poriadku z dôvodu vecnej správnosti potvrdil.

42. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ustanovenia § 52 Civilného mimosporového poriadku tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, keďže nebol zistený žiaden z dôvodov pre pripustenie výnimiek z jeho aplikácie.

43. Senát odvolacieho súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).